

Evangelická teologická fakulta

Posudek vedoucího bakalářské práce

Název práce:	Social cirkus : Využití cirkusového umění v kontextu neformální výchovy
Jméno studenta:	Adam Jarchovský, DiS.
Vedoucí:	Mgr. Marie Ortová
Oponent:	doc. Michal Kaplánek, Th.D.
Studium:	JABOK B ETF [roč 2]

Adam Jarchovský zpracoval ve své bakalářské práci téma, které se dá v českých podmínkách stále označit jako nové. Jedná se o využití cirkusového umění v neformální výchově. Autor sám patří mezi skupinu lidí, kteří v České republice teorii i praxi tzv. social cirkusu vytvářejí a realizují. Proto se nabízelo využít téma i pro bakalářskou práci. Text je teoretický, cílem je "... představit social cirkus v uceleném dokumentu, který v Česku zatím chybí..., bude kladen důraz na propojení se sociální prací, čímž bych chtěl vyzdvihnout social cirkus jako kompetentní přístup..." (s. 8).

Práce je rozdělena na dvě části. První je nazvána Část "social", ve které jsou uvedeny základní pojmy a východiska (výchova a filozofické kořeny výchovy, vymezení formální, neformální a informální výchovy, téma volného času, konkrétně volného času mládeže a dále problematikou sociálně znevýhodněné a rizikové mládeže).

V druhé kapitole Část "cirkus" se autor pokusil vysvětlit, proč právě cirkusové umění lze využít jako odůvodněnou metodu neformální výchovy, při práci nejen s rizikovou mládeží, ale i s jinými cílovými skupinami, jak je v textu na různých místech zmíněno. Protože toto téma není ještě v české odborné literatuře teoreticky zpracováno, vycházel Adam pouze ze zahraniční literatury. Jako podklad a osnova textu mu posloužila dizertační práce Reginalda Ernesta Boltona z Murdochovy univerzity v Austrálii. Ten ve svém textu využil příměr ruky, každý z prstů a dlaň společně vytváří 6 principů, které ukazují v čem může mít cirkusové umění pozitivní vliv na vývoj různých cílových skupin (já, risk, důvěra, trénink, sny, zábava). Student postupoval tak, že na začátku každé kapitoly vysvětlil konkrétní princip tak, jak jej vnímá Bolton a doplnil téma vlastní zkušeností nebo názory jiných autorů, popř. konkrétním příkladem. Kapitola je doplněná texty, ve kterých jsou vyjmenovány různé světové a české organizace, které se využitím cirkusového umění ve světě zabývají. Dle mého nemá tato kapitola jiný smysl než aby si čtenář uvědomil, jak je tento přístup už rozšířený, jak instituce i mezinárodně spolupracují a jak se rychle rozvíjí a do mezinárodního hnutí zapojují i organizace vznikající v Česku. Takový cíl byl dobře naplněn.

Z celé práce je zřejmé, že autor problematice dobře rozumí, že ji dlouhodobě studuje a má praktické zkušenosti s použitím metody v Česku i v zahraničí (viz úvod). Text má jasnou koncepci, z literatury jsou vybrány relevantní informace, student umí dobře argumentovat a vyvozovat. Důkazem je např. práce s definicemi social cirkusu v kapitole 2.2, vymezení neformální výchovy a celá práce s tímto pojmem v kapitole první. Zdá se mi ale, že právě ona znalost a promyšlenost tématu se stala slabším místem práce. Metodika práce není dostatečně popsána, takže čtenář musí koncepci práce pochopit sám v průběhu čtení. Některé argumentace by mohly být uvedeny podrobněji. Částečně je to způsobeno i časovým tlakem. Jistě by pomohlo, kdyby autor věnoval čas diskutováním tématu se spolupracovníky nebo v rámci konzultací práce. Tím by mohlo pomoci k hlubšímu promyšlení. Celkově ale autor odvedl dobrou práci a cíl se mu podařilo splnit.

Po stránce stylistické jsou v textu nepřesnosti - chybí nebo naopak přebývají slova, text se nečte dobře, přestože svým obsahem je vlastně strhující. Tento pocit je umocněn mnoha chybami v interpunkci a také ve shodě podmětu s přísudkem. Oceňuji práci s literaturou. Kromě většího množství cizojazyčných i českých publikací pracoval autor i s elektronickými zdroji, kvalifikačními pracemi i různými dokumenty. Důsledně citoval. Pokud v přímých citacích student cizojazyčné texty sám překládal do češtiny, měl by uvést, že se jedná o jeho vlastní překlad. V odkazech na knižní publikace chybí čísla stran. V seznamu literatury není uveden titul Knoflíková válka autora L. Pergauda.

Práce byla konzultována: dostatečně

Navrhované hodnocení: C

Zdůvodnění, závěr:

Autor problematice rozumí, umí pracovat s literaturou i odbornými pojmy, rozumí jim. Vytvořil srozumitelnou koncepci textu. Nepodařilo se jasně sdělit metodiku práce. Vzhledem k tomu, že autor pracoval s tématem, které má dobře promyšlené, může text na některých místech působit zkratkovitě. Zároveň se ale myslím dobře podařilo přesvědčit čtenáře o opodstatněnosti využití dané metody v neformální výchově i v sociální práci. V textu se objevují různé stylistické i gramatické chyby.

Otázky, podněty k diskusi při obhajobě:

1. Uveďte konkrétní příklad využití metody social cirkusu z vaší vlastní praxe.
2. Má využití social cirkusu v České republice nějaká specifika? Jaká?
3. Existují rizika využití social cirkusu v neformální výchově a sociální práci?

Doporučuji/nedoporučuji k obhajobě: doporučuji

V Perálci dne 1. 8. 2013

.....
podpis vedoucího práce